HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

17 iunie 2021 *

„Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială – Articolul 7 punctul 2 – Competența specială în materie delictuală sau cvasidelictuală – Locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă – Persoană care invocă o încălcare a drepturilor sale referitoare la personalitate, rezultată din publicarea unui articol pe internet – Locul materializării prejudiciului – Centrul intereselor acestei persoane”

În cauza C-800/19,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Sąd Apelacyjny w Warszawie (Curtea de Apel din Varșovia, Polonia), prin decizia din 30 octombrie 2019, primită de Curte la 30 octombrie 2019, în procedura

Mittelbayerischer Verlag KG

împotriva

SM,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, doamna R. Silva de Lapuerta (raportoare), vicepreședinta Curții, și domnii L. Bay Larsen, M. Safjan și N. Jääskinen, judecători,

avocat general: domnul M. Bobek,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru Mittelbayerischer Verlag KG, de P. Niezgódka, adwokat;

– pentru SM, de M. Brzozowska-Pasieka, adwokat, și S. Topa, radca prawny;

– pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, în calitate de agent;

– pentru Comisia Europeană, de M. Heller și K. Herrmann, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 23 februarie 2021,

* Limba de procedură: polona.

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 7 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Mittelbayerischer Verlag KG, pe de o parte, și SM, pe de altă parte, în legătură cu o pretinsă încălcare a drepturilor referitoare la personalitate ale acestuia din urmă, rezultată din publicarea unui articol pe site-ul internet al acestei societăți.

Cadrul juridic

3 Considerentele (4), (15) și (16) ale Regulamentului nr. 1215/2012 enunță:

„(4) Anumite diferențe între normele interne care reglementează competența judiciară și recunoașterea hotărârilor împiedică buna funcționare a pieței interne. Adoptarea de dispoziții care să unifice normele referitoare la conflictele de competență în materie civilă și comercială și care să asigure recunoașterea și executarea rapidă și simplă a hotărârilor pronunțate într-un stat membru este indispensabilă.

[…]

(15) Normele de competență ar trebui să prezinte un mare grad de previzibilitate și să se întemeieze pe principiul conform căruia competența este determinată, în general, de domiciliul pârâtului. Astfel, competența ar trebui să fie întotdeauna determinată pe baza acestui criteriu, cu excepția câtorva situații bine definite în care materia litigiului sau autonomia părților justifică un alt punct de legătură. În cazul persoanelor juridice, domiciliul trebuie să fie definit în mod independent, în vederea ameliorării transparenței normelor comune și a evitării conflictelor de competență.

(16) În afară de instanța domiciliului pârâtului, ar trebui să existe și alte instanțe autorizate în temeiul unei legături strânse între instanță și acțiune sau în scopul bunei administrări a justiției. Existența unei legături strânse ar trebui să asigure securitatea juridică și să evite posibilitatea de a se introduce o acțiune împotriva pârâtului în fața unei instanțe dintr-un stat membru care nu era previzibilă în mod rezonabil de către acesta. Acest lucru este important în special în litigiile privind obligații necontractuale care rezultă din încălcări ale intimității și ale drepturilor legate de personalitatea sa, inclusiv privind calomnia.”

4 Articolul 4 din acest regulament, care face parte din secțiunea 1 din capitolul II din acesta, intitulată „Dispoziții generale”, prevede la alineatul (1):

„Sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, persoanele domiciliate pe teritoriul unui stat membru sunt acționate în justiție, indiferent de naționalitatea lor, în fața instanțelor respectivului stat membru.”

5 Articolul 5 din regulamentul menționat, care figurează în această secțiune 1, prevede la alineatul (1):

„Persoanele domiciliate pe teritoriul unui stat membru pot fi acționate în justiție în fața instanțelor unui alt stat membru numai în temeiul normelor enunțate în secțiunile 2-7 din prezentul capitol.”

6 Articolul 7 din același regulament, care face parte din secțiunea 2 din capitolul II din acesta, intitulată „Competențe speciale”, prevede:

„O persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru:

[…]

2. în materie delictuală și cvasidelictuală, în fața instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

7 SM este un resortisant polonez cu reședința în Varșovia (Polonia) care, în timpul celui de Al Doilea Război Mondial, a fost închis în lagărul de exterminare de la Auschwitz (Polonia). El desfășoară activități menite să păstreze în conștiința colectivă amintirea victimelor crimelor săvârșite de Germania nazistă împotriva polonezilor în timpul acestui conflict.

8 Mittelbayerischer Verlag este o societate cu sediul în Regensburg (Germania). Aceasta publică un ziar regional în limba germană pe site-ul său internet, care poate fi accesat și în alte țări, printre care și Polonia.

9 La 15 aprilie 2017, pe site-ul internet menționat a fost publicat un articol intitulat „Ein Kämpfer und sein zweites Leben” (Un luptător și a doua sa viață). Acest articol, care are ca obiect destinul din timpul și după cel de Al Doilea Război Mondial al domnului Israël Offman, evreu supraviețuitor al Holocaustului, amintește împrejurarea că sora acestuia „a fost ucisă în lagărul de exterminare polonez de la Treblinka”.

10 Instanța de trimitere, Sąd Apelacyjny w Warszawie (Curtea de Apel din Varșovia), arată că este un fapt istoric necontestat că lagărul de la Treblinka a fost un lagăr de exterminare nazist situat pe teritoriul polonez ocupat în timpul acestui conflict.

11 Potrivit instanței de trimitere, expresia „lagărul de exterminare polonez de la Treblinka” a rămas publicată pe site-ul internet doar câteva ore, până când, în urma unei intervenții prin e-mail a Consulatului Poloniei din München (Germania), această expresie a fost înlocuită cu termenii „a fost ucisă de naziști în lagărul de exterminare german nazist de la Treblinka, situat în Polonia ocupată”.

12 La 27 noiembrie 2017, SM a introdus o acțiune împotriva Mittelbayerischer Verlag la Sąd Okręgowy w Warszawie (Tribunalul Regional din Varșovia) prin care a solicitat protecția drepturilor sale referitoare la personalitate, în special identitatea națională și demnitatea națională ale acestuia, cărora li s-ar fi adus atingere din cauza utilizării expresiei menționate.

13 În scopul justificării competenței acestei instanțe, SM a invocat Hotărârea din 25 octombrie 2011, eDate Advertising și alții (C-509/09 și C-161/10, EU:C:2011:685).

14 La rândul său, Mittelbayerischer Verlag a invocat o excepție de inadmisibilitate întemeiată pe necompetența instanțelor poloneze de a judeca acțiunea introdusă de SM pentru motivul că, în mod contrar situațiilor care erau în discuție în cauzele în care s-a pronunțat această hotărâre, articolul pe care l-a publicat pe site-ul său internet nu îl privea direct pe SM. Aceasta adaugă că activitatea sa are un domeniu limitat la regiunea Palatinatului Superior (Germania) și că ziarul pe care îl publică pe site-ul său internet privește în principal actualitățile regionale și nu este disponibil decât în limba germană.

15 În această privință, referindu-se la cerința previzibilității normelor de competență prevăzute de Regulamentul nr. 1215/2012, Mittelbayerischer Verlag a arătat că, în asemenea împrejurări, nu putea în mod obiectiv să prevadă competența instanțelor poloneze. În consecință, în opinia sa, ar trebui aplicat nu articolul 7 punctul 2 din acest regulament, ci articolul 4 alineatul (1) din acesta, care să conducă la stabilirea competenței instanțelor germane.

16 Prin ordonanța din 5 aprilie 2019, Sąd Okręgowy w Warszawie (Tribunalul Regional din Varșovia) a respins excepția de inadmisibilitate ridicată de Mittelbayerischer Verlag și a considerat că erau îndeplinite condițiile pentru soluționarea acțiunii introduse de SM în temeiul articolului 7 punctul 2 din regulamentul menționat. Astfel, potrivit acestei instanțe, în măsura în care site-ul internet al Mittelbayerischer Verlag, precum și articolul în litigiu publicat pe acesta puteau fi consultate în Polonia, iar expresia „lagăr de exterminare polonez” utilizată în acest articol putea atrage atenția cititorilor polonezi, Mittelbayerischer Verlag ar fi putut să prevadă că teritoriul Poloniei putea fi considerat ca reprezentând locul încălcării drepturilor referitoare la personalitate ale acestor cititori și că era posibil să fie acționată în justiție în fața instanțelor poloneze.

17 La 25 aprilie 2019, Mittelbayerischer Verlag a introdus o cale de atac împotriva acestei ordonanțe la instanța de trimitere, Sąd Apelacyjny w Warszawie (Curtea de Apel din Varșovia), invocând o încălcare a articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012. În opinia sa, această dispoziție a fost aplicată deși nu era posibil în mod rezonabil să prevadă că, din cauza publicării articolului menționat, împotriva sa va fi introdusă o acțiune în fața instanțelor poloneze, întrucât conținutul acestui articol nu îl privește pe SM și nici măcar Republica Polonă.

18 Instanța de trimitere arată că, în acest stadiu, instanțele poloneze s-au declarat competente în cazuri similare. Totuși, instanța de trimitere ridică problema interpretării acestei dispoziții, în special în raport cu cerința previzibilității normelor de competență prevăzute de Regulamentul nr. 1215/2012, enunțată în considerentele (15) și (16) ale acestuia.

19 În special, admițând că expresia „lagăr de exterminare polonez”, utilizată în articolul în discuție în litigiul cu care este sesizată, poate fi percepută în mod negativ în Polonia și poate induce în eroare o parte a publicului, determinând o falsă impresie că polonezii sunt responsabili pentru crearea lagărelor de exterminare și pentru crimele săvârșite în cadrul lor, ofensându-le astfel pe acele persoane care au fostele însele încarcerate acele lagăre sau ale căror rude au fost ucise de forțele de ocupație germane în timpul celui de Al Doilea Război Mondial, instanța de trimitere ridică de asemenea problema dacă împrejurările specifice ale acestui litigiu sunt suficiente pentru a considera că Mittelbayerischer Verlag putea să prevadă în mod rezonabil că ar putea fi acționată în justiție în fața unei instanțe poloneze, pentru motivul că conținutul acestui articol ar încălca drepturile referitoare la personalitate ale unei persoane care are reședința în Polonia, cu toate că, chiar în interpretarea sa cea mai largă, textul articolului menționat nu îi reproșează nicidecum lui SM sau oricărui alt polonez că a săvârșit vreun anumit act și nici nu îl vizează direct sau indirect.

20 În această privință, instanța de trimitere arată că împrejurările menționate sunt diferite de cele care au fost în discuție în cauzele în care s-au pronunțat Hotărârea din 25 octombrie 2011, eDate Advertising și alții (C-509/09 și C-161/10, EU:C:2011:685), precum și Hotărârea din 17 octombrie 2017, Bolagsupplysningen și Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766), în care persoanele fizice și persoana juridică în cauză erau vizate direct de publicațiile contestate, care erau menționate cu numele și prenumele acestora sau cu denumirea societății.

21 În acest context, instanța de trimitere arată că alți reclamanți potențiali, și anume polonezi care au reședința în alte state membre, ar putea invoca aceleași motive ca cele invocate de SM pentru a justifica competența instanțelor poloneze, în vederea stabilirii competenței instanțelor din statul membru în care se află centrul intereselor lor. Astfel, a recunoaște competența instanțelor poloneze în

temeiul articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 ar însemna să se recunoască de asemenea că Mittelbayerischer Verlag ar fi trebuit să prevadă că, prin publicarea articolului în litigiu, putea să fie acționată în justiție în fața instanțelor oricărui stat membru.

22 În plus, această instanță arată că, în cazul în care Curtea ar considera că competența în temeiul acestei dispoziții poate fi stabilită în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, ar fi necesar astfel să se identifice mai precis criteriile de evaluare care permit unei instanțe naționale să se declare competentă.

23 În aceste condiții, Sąd Apelacyjny w Warszawie (Curtea de Apel din Varșovia) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 7 punctul 2 din [Regulamentul nr. 1215/2012] trebuie interpretat în sensul că competența întemeiată pe legătura cu centrul intereselor are aplicabilitate în speța privind acțiunea persoanei fizice privind protecția drepturilor sale [referitoare la personalitate] în cazul în care publicația pe internet indicată drept faptă care încalcă aceste drepturi nu cuprinde informații directe sau indirecte referitoare la această persoană fizică concretă, ci cuprinde informații sau constatări care sugerează acțiuni reprobabile ale colectivității din care face parte reclamantul (în împrejurările concrete ale acestei cauze: poporul [polonez]), de care reclamantul leagă încălcarea drepturilor sale [referitoare la personalitate]?

2) În cauza privind protecția patrimonială și nepatrimonială a drepturilor [referitoare la personalitate] față de încălcarea acestora pe internet, apreciind temeiul competenței generale ca fiind articolul 7 punctul 2 din Regulamentul [nr. 1215/2012], respectiv cu ocazia realizării aprecierii dacă instanța națională este instanța de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă, trebuie să se țină seama de elemente precum:

– sfera destinatarilor cărora li se adresează în principal site-ul internet pe care a fost săvârșită încălcarea;

– limba site-ului internet și a publicației în cauză;

– durata punerii la dispoziția destinatarilor a informației în cauză pe site-ul internet;

– împrejurări individuale ale reclamantului, cum ar fi situația reclamantului în timpul războiului și activitatea sa socială prezentă, care pot fi invocate în speță drept justificare a dreptului specific de a se opune, în justiție, promovării unor acuzații împotriva colectivității, a comunității din care face parte reclamantul?”

Cu privire la întrebările preliminare

24 Prin intermediul întrebărilor formulate, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că instanța de la locul unde se află centrul intereselor unei persoane care pretinde că drepturile sale referitoare la personalitate au fost încălcate printr-un conținut postat pe un site internet nu este competentă să soluționeze, în privința întregului prejudiciu invocat, o acțiune în răspundere introdusă de această persoană decât dacă acest conținut permite identificarea, în mod direct sau indirect, a acelei persoane în mod individual.

25 Astfel cum rezultă din considerentele (4) și (15) ale Regulamentului nr. 1215/2012, acesta vizează să unifice normele referitoare la conflictele de competență în materie civilă și comercială prin norme de competență care să prezinte un mare grad de previzibilitate. Acest regulament urmărește astfel un obiectiv de securitate juridică ce constă în consolidarea protecției juridice a persoanelor stabilite în

Uniunea Europeană, permițând atât reclamantului să identifice cu ușurință instanța pe care o poate sesiza, cât și pârâtului să prevadă în mod rezonabil instanța în fața căreia poate fi acționat în justiție (Hotărârea din 4 octombrie 2018, Feniks, C-337/17, EU:C:2018:805, punctul 34).

26 Fiind o derogare de la competența prevăzută la articolul 4 din Regulamentul nr. 1215/2012, și anume cea a instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia are domiciliul pârâtul, care constituie norma generală, norma de competență specială în materie delictuală sau cvasidelictuală, prevăzută la articolul 7 punctul 2 din acest regulament, trebuie să facă obiectul unei stricte interpretări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 mai 2019, Kerr, C-25/18, EU:C:2019:376, punctele 21 și 22, precum și jurisprudența citată).

27 Această normă de competență specială se întemeiază pe existența unei legături deosebit de strânse între litigiu și instanțele de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă, care justifică atribuirea competenței în favoarea acestora din urmă pentru motive legate de buna administrare a justiției și de organizarea utilă a procesului (Hotărârea din 17 octombrie 2017, Bolagsupplysningen și Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, punctul 26, precum și jurisprudența citată).

28 Astfel cum se amintește în considerentul (16) al Regulamentului nr. 1215/2012, de care trebuie să se țină seama pentru interpretarea articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012, existența unei legături strânse între instanță și acțiune ar trebui să asigure securitatea juridică și să evite posibilitatea de a se introduce o acțiune împotriva pârâtului în fața unei instanțe dintr-un stat membru care nu era previzibilă în mod rezonabil de către acesta, aspect important în special în litigiile privind obligații necontractuale care rezultă din încălcări ale intimității și ale drepturilor referitoare la personalitatea sa, inclusiv privind calomnia (Hotărârea din 17 octombrie 2017, Bolagsupplysningen și Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, punctul 28).

29 Pe de altă parte, potrivit unei jurisprudențe constante, expresia „locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă” vizează atât locul unde s-a produs evenimentul cauzator al prejudiciului, cât și locul materializării prejudiciului, întrucât fiecare dintre aceste două locuri este susceptibil, în funcție de împrejurări, să furnizeze indicii deosebit de utile în ceea ce privește probele și organizarea procesului (Hotărârea din 17 octombrie 2017, Bolagsupplysningen și Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, punctul 29, precum și jurisprudența citată).

30 În speță, instanța de trimitere ridică problema posibilității de a se declara competentă în temeiul locului materializării prejudiciului invocat, în împrejurări precum cele din litigiul principal.

31 În această privință, în contextul specific al internetului, Curtea a statuat că, în cazul unei pretinse încălcări a drepturilor referitoare la personalitate prin intermediul unor informații postate pe un site internet, persoana care se consideră prejudiciată trebuie să poată sesiza cu o acțiune în răspundere, pentru întregul prejudiciu cauzat, instanțele din statul membru în care se află centrul intereselor sale (Hotărârea din 17 octombrie 2017, Bolagsupplysningen și Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, punctul 32, precum și jurisprudența citată).

32 În contextul respectiv, Curtea a precizat că această posibilitate se justifică în interesul bunei administrări a justiției, iar nu pentru a proteja în mod special reclamantul (a se vedea în acest sens Hotărârea din 17 octombrie 2017, Bolagsupplysningen și Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, punctul 38).

33 Astfel, norma de competență specială în materie delictuală sau cvasidelictuală, prevăzută la articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012, nu urmărește același obiectiv precum normele de competență cuprinse în secțiunile 3-5 din capitolul II din acest regulament, care au ca obiect să ofere părții defavorizate o protecție consolidată (Hotărârea din 17 octombrie 2017, Bolagsupplysningen și Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, punctul 39, precum și jurisprudența citată).

34 În plus, în cauzele în care s-au pronunțat Hotărârea din 25 octombrie 2011, eDate Advertising și alții (C-509/09 și C-161/10, EU:C:2011:685), și Hotărârea din 17 octombrie 2017, Bolagsupplysningen și Ilsjan (C-194/16, EU:C:2017:766), Curtea a considerat că competența instanței de la locul unde pretinsa victimă își are centrul intereselor este conformă obiectivului previzibilității normelor de competență în ceea ce privește pârâtul, dat fiind că, în momentul postării unui conținut prejudiciabil, autorul conținutului respectiv este în măsură să cunoască centrele de interese ale persoanelor care fac obiectul acestuia, astfel încât criteriul centrului de interese permite atât reclamantului să identifice cu ușurință instanța pe care o poate sesiza, cât și pârâtului să prevadă în mod rezonabil instanța în fața căreia poate fi acționat în justiție (Hotărârea din 25 octombrie 2011, eDate Advertising și alții, C-509/09 și C-161/10, EU:C:2011:685, punctul 50, precum și Hotărârea din 17 octombrie 2017, Bolagsupplysningen și Ilsjan, C-194/16, EU:C:2017:766, punctul 35).

35 Aceste cauze priveau situații în care persoanele care pretind că sunt victime ale unei încălcări a drepturilor lor referitoare la personalitate erau vizate direct în conținuturi postate pe internet, întrucât erau menționate nominal în acestea.

36 Cu toate acestea, spre deosebire de cauzele menționate, cauza principală privește o situație în care persoana care apreciază că drepturile sale referitoare la personalitate au fost încălcate prin conținutul postat pe site-ul internet al Mittelbayerischer Verlag nu este, așa cum arată instanța de trimitere, vizată în niciun fel, nici direct, nici indirect de acest conținut, nici chiar în interpretarea sa în modul cel mai larg. Astfel, reiese că această persoană și-a întemeiat pretențiile pe atingerea adusă identității și demnității sale naționale, cu privire la care pretinde că rezultă din utilizarea expresiei „lagărul de exterminare polonez de la Treblinka”.

37 Or, atribuirea în favoarea instanței de la locul în care se află centrul intereselor acestei persoane a unei competențe de a judeca, în privința întregului prejudiciu invocat, acțiunea introdusă de aceasta, atunci când persoana respectivă nu este nici menționată nominal, nici identificată indirect în mod individual în conținutul respectiv, ar aduce atingere previzibilității normelor de competență prevăzute de Regulamentul nr. 1215/2012 și securității juridice pe care acesta urmărește să o garanteze, în special față de autorul conținutului în cauză.

38 Într-adevăr, acesta din urmă nu poate prevedea în mod rezonabil că este acționat în justiție în fața acestor instanțe, întrucât, în momentul în care postează un conținut pe internet, nu este în măsură să cunoască centrele de interese ale persoanelor care nu sunt nicidecum vizate de acest conținut.

39 O interpretare contrară ar conduce la o multiplicare a unor temeiuri de competență potențiale și ar fi astfel de asemenea de natură să afecteze previzibilitatea normelor de competență prevăzute de Regulamentul nr. 1215/2012, precum și, pe cale de consecință, să aducă atingere principiului securității juridice pe care se întemeiază acesta (a se vedea prin analogie Hotărârea din 13 iulie 2006, Roche Nederland și alții, C-539/03, EU:C:2006:458, punctul 37).

40 Pe de altă parte, pe lângă faptul că derogările de la principiul competenței instanțelor de la domiciliul pârâtului trebuie să aibă caracter excepțional și să fie de strictă interpretare (Hotărârea din 31 ianuarie 2018, Hofsoe, C-106/17, EU:C:2018:50, punctul 40 și jurisprudența citată), o interpretare a articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 potrivit căreia, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, instanța de la locul în care se află centrul intereselor unei persoane care consideră că drepturile sale referitoare la personalitate au fost încălcate printr-un conținut postat pe un site internet ar fi competentă să soluționeze, în privința întregului prejudiciu invocat, acțiunea introdusă de acea persoană nu ar respecta temeiul care stă la baza normei speciale de competență enunțate de această dispoziție, și anume existența unei legături deosebit de strânse între litigiu și instanțele desemnate de această normă care, astfel cum s-a amintit la punctul 28 din prezenta hotărâre, urmărește să asigure securitatea juridică și să evite posibilitatea de a se introduce o acțiune împotriva pretinsului autor al unei atingeri aduse acestor drepturi în fața unei instanțe dintr-un stat membru pe care acesta nu putea să o prevadă în mod rezonabil.

41 Astfel, numai existența acestei legături permite să se deroge, în temeiul dispoziției menționate, de la competența de principiu prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din acest regulament, atribuită instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia pârâtul are domiciliul.

42 Pentru a putea fi atinse obiectivele de previzibilitate a normelor de competență prevăzute de Regulamentul nr. 1215/2012 și de securitate juridică urmărite de acesta, este necesar ca, în ipoteza în care o persoană pretinde că drepturile sale referitoare la personalitate au fost încălcate printr-un conținut postat pe internet, legătura menționată să se bazeze nu pe elemente exclusiv subiective, legate numai de sensibilitatea individuală a acestei persoane, ci pe elemente obiective și verificabile, care să permită identificarea, în mod direct sau indirect, a acesteia în mod individual.

43 Simpla apartenență a unei persoane la un grup vast identificabil, precum cel vizat de instanța de trimitere în prima sa întrebare, nu este nici ea de natură să permită atingerea acestor obiective de previzibilitate a normelor de competență și de securitate juridică, din moment ce, potențial, centrele de interese ale membrilor unui asemenea grup se pot afla în orice stat membru al Uniunii.

44 Or, în speță, în conținutul postat pe site-ul internet al Mittelbayerischer Verlag SM nu este în mod vădit identificat în mod individual, nici direct, nici indirect, ci consideră că utilizarea în acest conținut a expresiei pe care o contestă constituie, având în vedere apartenența sa la poporul polonez, o atingere adusă drepturilor sale referitoare la personalitate.

45 În asemenea împrejurări, nu există o legătură deosebit de strânsă între instanța de la locul în care se află centrul intereselor persoanei care invocă aceste drepturi referitoare la personalitate și litigiul în cauză, astfel încât această instanță nu este competentă să soluționeze litigiul respectiv în temeiul articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012.

46 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la întrebările adresate că articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că instanța de la locul în care se află centrul intereselor unei persoane care pretinde că drepturile sale referitoare la personalitate au fost încălcate printr-un conținut postat pe un site internet nu este competentă să soluționeze, în privința întregului prejudiciu invocat, o acțiune în răspundere introdusă de această persoană decât dacă acest conținut permite identificarea, în mod direct sau indirect, a acelei persoane în mod individual.

Cu privire la cheltuielile de judecată

47 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolul 7 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că instanța de la locul în care se află centrul intereselor unei persoane care pretinde că drepturile sale referitoare la personalitate au fost încălcate printr-un conținut postat pe un site internet nu este competentă să soluționeze, în privința întregului prejudiciu invocat, o acțiune în răspundere introdusă de această persoană decât dacă acest conținut permite identificarea, în mod direct sau indirect, a acelei persoane în mod individual.

Semnături